

se, klonken gedempte stemmen en tinkelde zacht geluid, zoodat Aafke hardnekkig haar aandacht afhield van het keukenraam en een wrok hield tegen Jans, die daar in de betooverde wereld als een onbeschaamde indringster zat."

Is dat nu kinderlijk? Die „wrok" vooral is een bedenksel van de schrijfster. En van dat moois is er meer in dit boek. Ook slepen de zinnen zich soms zoo langzaam en zwaar voort, dat je er ongeduldig bij wordt.

Toch — dit boek staat litterair hooger als dat van mevrouw Van Hoogstraten—Schoch. Al kunnen we het ook niet ter lezing aanbevelen, ja, al zouden we tegen de lezing door jonge meisjes ernstige bezwaren hebben, het moge onze christelijke schrijfsters leeren, natuurlijk te zijn en het leven niet te *dwingen* naar eigen zin en verlangen.

Slechts de liefdevolle en nauwkeurige waarneming van het groote menschenleven kan óók een boek voor jonge meisjes maken tot wat het wezen moet. K.

HANDWERKEN.

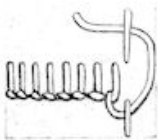
RANDJES VOOR BLOUSES, JAPONNEN ENZ.

't Schijnt dat tegenwoordig het handwerk weer in eere komt, niet alleen voor kussens, kledjes enz., doch ook ter versiering van kledingstukken.

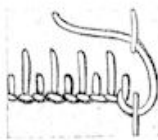
De nieuwste modeplaten brachten ons veel afbeeldingen van linnen en voile blouses en japonnen, rijk met randen in kruissteek-borduurwerk versierd.

Niet ieder jong meisje kan den tijd vinden, om zoo veel arbeid aan een blouse te besteden.

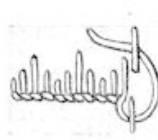
Ook met eenvoudiger randjes, voornamelijk ter afwerking van kragen en manchetten, en ook wel aangebracht aan de onderrand van de, zoo zeer in de mode zijnde, schootblouses, bereikt men reeds een zeer aardig effect. Hoofdzaak zijn net, regelmatig werk en een aangename kleurencombinatie. Bij effen stoffen is men, wat de kleur van het borduur-materiaal aangaat, tamelijk vrij; bij bewerkte katoentjes of geborduurde of bedrukte voiles en mouselines neemt men de borduurzijde in overeenstemming met de kleur van het ingewerkte patroon.

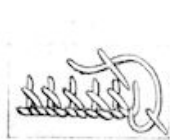
I.

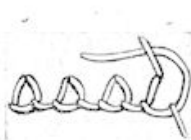
II.

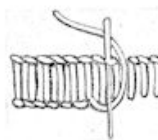
III.

IV.

V.

VI.

Wat nu de randjes aangaat: No. 1 is de gewone festoneersteek, op regelmatige afstanden gewerkt, en de Nos. 2 tot 6 zijn variatie's hierop. Een beschrijving lijkt mij niet noodig; de afbeeldingen spreken voor zich-zelf.

Alleen nog enkele algemeene opmerkingen.

Dient het randje ter afwerking van een dubbele kraag, dan rijgt men de beide kraagdeelen, na ze van een even breede inslag voorzien te hebben, precies op elkaar, festonneert goed door en door en verwijderd na afloop van het werk de rijgdraad. Eerst doorstikken is dan niet noodig en staat ook minder mooi. Moet men een enkele stof afwerken, dan slaat men deze ongeveer een halve cM. naar binnen om, bevestigt deze inslag door rijgsteken, festonneert en verwijderd hierna weer de rijgdraden. Wordt het feston echter aangebracht op een plaats, die bij het uit- en aantrekken veel te lijden heeft of gemakkelijk zou uitrekken, dan doet men beter de stof, vóór men festonneert, van een smal belegselsel te voorzien.

Misschien komt dit artikeltje voor de eigen zomer-toiletjes te laat, doch dan is er allicht nog wel een kleintje in de familie, die een nieuw jurkje noodig heeft. Als groote zus nu eens de jurk voor kleine zus netjes borduurt, denk ik dat moeder wel blij kijken zal. En dat is toch zeker ook heel wat waard?

J. M. W.-W.

EN BIJ ONS?

In de dagen, toen stroomden vluchtelingen ons land binnenkwamen, is er wel gezegd, dat de verwoeste plaatsen uitmunten door goddeloosheid en losbandigheid.

Of het waar was?

Beter dan te trachten deze vraag te beantwoorden is het zeker, in eigen land en in eigen omgeving, ja in eigen huis rond te zien, en ons-zelf af te vragen, of wij zoo veel beter zijn dan die zwaar-getroffenen.

En dan wil ik nu in 't bijzonder één punt, dat vooral onze vrouwen en meisjes aangaat, hier even aanroeren.

Ik bedoel: de tegenwoordige vrouwenkleding.

't Is zeker, dat wij allen in een bepaalde mate onderworpen zijn aan de mode. En indien wij ons niet tot in zekeren graad onderwerpen, we zouden ons bespottelijk maken en juist door ons ingaan tegen de mode stof geven tot gepraat.

Maar christen-vrouwen en christen-meisjes mogen zich nooit laten maken tot slavinnen van de mode.

En dat vooral niet, wanneer deze een los, ja, een onzedelijk karakter vertoont, zooals dat in onzen tijd het geval is.

Want ge moet niet meenen, dat de mode uitgedacht wordt op de ateliers van de groote mode-zaken, en verder met den tijdgeest niets te maken heeft. Wanneer er geen aanpassing is, neemt een bepaalde mode niet op en verdwijnt vanzelf weer.

Wanneer het karakter van onzen tijd streng-degelyk en ingetogen zedig was geweest, zouden we nooit de